

دزدیدن آب و خاک و هویت فلسطینی ها مجازات ندارد، پاداش دارد!

تراب حق شناس

اسرائیل تنها کشوری ست در جهان که از هرگونه مجازاتی در برابر هرجنایتی معاف است. تجربه ۶۱ سال موجودیت اسرائیل این وضع ظالمانه را گواهی می دهد. آمریکا و اروپا در امور خاور میانه، بدون موافقت اسرائیل، آب نمی خورند. آنچه به اصطلاح به آن «جامعه بین المللی» می گویند به اسرائیل فقط باج می دهد، از باج مالی تا سیاسی و دیپلماتیک. اگر عرفات حاضر به فروش کامل وطنش نشود در پیش چشم جهانیان، با اینکه صد کشور او را به عنوان رئیس منتخب مردمش به رسمیت می شناسند، زندانش می کنند و سپس می کشندش و آب از آب تکان نمی خورد. اگر کسی از اسرائیل انتقاد کند (۱) متهم به یهودستیزی می شود و به دادگاه می کشانندش (نمونه ها در فرانسه بسیار است). اگر فاشیست ها در اتریش بر سر کار آیند (یورگ هایدلر در چند سال پیش)، جنجال برپا می شود و حتی صحبت از اخراج آن کشور از اروپا مطرح می گردد، اما اگر در اسرائیل بر سر کار آیند (مانند دولت کنونی و وزیر خارجه اش لیبرمن)، هیچ کشوری و حتی ملل متحد حق ندارد از او استقبال نکند. اسرائیل هر روز شرایط تازه ای بر فلسطینی ها تحمیل می کند مثلاً از فلسطینی ها می خواهد که شرط «ادامه مذاکرات صلح» (کدام صلح؟!) این است که آن را به عنوان دولت یهودی به رسمیت بشناسند و یکی هم نمی گوید دولت مبنی بر نژاد و مذهب با «دموکراسی» سازگاری ندارد. اسرائیل بهانه ها پیش می کشد تا وقت بیشتری به دست آورد و فلسطین را به طور کامل ببلعد چنان که تا حد زیادی با استفاده از ضعف و فساد جبهه اعراب و حمایت سرمایه جهانی و اشغال خرنده در این امر موفق شده است. چیزی که تا کنون نتوانسته ببلعد ملت زحمتکش و ستم دیده فلسطین است که با مقاومت جسورانه و پیگیر خود چون خار در گلوی اشغالگر حریص گیر کرده است. اتحادیه اروپا در سال گذشته، به رغم ۶۰ سال تجاوز و اشغال و زیرپا گذاردن قطعنامه های ملل متحد - که برای دیگر کشورها مانند عراق، بایکوت و حمله نظامی به بار می آورد - درست یک هفته قبل از تجاوز ویرانگر علیه غزه که از پیش برنامه ریزی شده بود، اسرائیل را به سطح یک کشور اروپایی ارتقا داد با اینکه هیچ یک از شروط روابط دوجانبه بین اروپا و اسرائیل (از جمله حقوق بشر) را مراعات نکرده بود و امروز ۲۷ اکتبر ۲۰۰۹ خاویر سولانا نماینده سیاسی اتحادیه اروپا، اسرائیل را عضو این اتحادیه نامید. توجه کنیم که فرستاده ملل متحد ریچارد گلد استون برای تحقیق درباره تجاوز اسرائیل به غزه، طی گزارشی از جنایات جنگی اسرائیل سخن می گوید و هنوز بحث درباره گزارش وی به درستی آغاز نشده، اروپا به جنایتکار پاداش می دهد. راستی با چنین توازن قوایی چرا باید اسرائیل از اشغال و جنایت دست بردارد؟ اوپاما وانمود می کرد یا می خواست اسرائیل را در چارچوبی قانونی محدود کند، اما در برابر آن زانوزد و حرف های کهنه تکراری استقرار صلح و «دولت فلسطین» را عملاً پس گرفت.

از انکار هویت فلسطینی ها و آنها را «مادون انسان» بشمار آوردن (از این فاشیستی تر هست؟) و مصادره مستمر اراضی و اخراج آنان از سرزمین شان بگذریم به این خبر که این روزها در گوشه و کنار شنیده می شود یعنی مصادره و دزدی آب فلسطین توجه کنید:

امنستی انترناسیونال دیروز ۲۷ اکتبر ۲۰۰۹ طی اطلاعیه ای اعلام کرد که اسرائیل فلسطینی ها را از آب محروم می کند و با کنترل کامل منابع عمومی آب و اعمال سیاست تبعیض نژادی دسترسی فلسطینی ها را به آب در سرزمین خودشان شدیداً محدود کرده است. در همان حال دست کولون ها (مستعمره نشینان مهاجر یهودی) را برای استفاده «تقریباً نامحدود از آب» باز گذاشته است. بنا براین گزارش، اسرائیلی ها ۴ برابر فلسطینی ها آب مصرف می کنند. این «نابرابری» در برخی مناطق ساحل

غربی بسیار بیشتر است به طوری که مستعمرات یهودی گاه ۲۰ برابر فلسطینی هایی که در روستا یا شهرهای مجاور به سر می برند آب مصرف می کنند. «استخر، چمن های آب داده و زمین های کشاورزی آبیاری شده متعلق به مستعمرات درست در نقطهء مقابل دهکده های فلسطینی نیازمند آب قرار دارند». وزارت خارجهء اسرائیل اظهار می دارد که این کشور منابع طبیعی آب را منصفانه با فلسطینی ها قسمت می کند، اما امنستی می گوید که فلسطینی ها نه مجاز به حفر چاه آب هستند و نه حق دارند چاه قدیمی را تعمیر کرده آن را قابل استفاده کنند؛ زیرا هر دو موکول به اجازهء مقامات اسرائیلی ست. علاوه بر این جاده های بسیاری یا بسته شده یا عبور و مرور در آنها بسیار محدود است و این وضع تانکهای آب را مجبور می کند جاده هایی را دور بزنند تا به دهکده هایی برسند که در شبکهء توزیع آب قرار ندارند. امنستی تعداد فلسطینی هایی را که در ساحل غربی به آب لوله کشی دسترسی ندارند به ۱۸۰ تا ۲۰۰ هزار نفر تخمین می زند.

اما در نوار غزه، تهاجم اسرائیل در زمستان گذشته باعث وارد آمدن آسیب های زیادی به مخازن آب، چاهها، فاضل آب و مراکز پمپاژ آب شده و این، علاوه بر بسته بودن مرزهای غزه با اسرائیل و مصر، خود خسارت دیگری ست. سیستم کانالیزه کردن آبهای مصرف شده و فاضل آب و شبکه های آن به ویژه آسیب سخت دیده و وارد کردن لوله و دیگر وسایل فلزی هم ممنوع است «مبادا در ساختن خمپاره های دست ساز به کار گرفته شود» (۲). در سواحل غزه دریا و پلاژها آلوده به مواد فاضل آب هستند.

امنستی از اسرائیل می خواهد که به این سیاست تبعیض آمیز پایان دهد و فوراً کلیهء محدودیت هایی را که به فلسطینی ها تحمیل شده لغو کند تا آنها بتوانند منصفانه به آب دسترسی داشته باشند.

(برگرفته از سایت www.france-palestine.org)

از طرف دیگر، عبدالرحمان تمیمی کارشناس و مسؤول امور آب در ساحل غربی در این باره می گوید:

مشکل آب در فلسطین به لحاظ سیاسی، اقتصادی و فنی مربوط است به اشغال. اسرائیل يك رشته فرمان نظامی صادر کرده که امور آب را تحت کنترل فرماندهی ارتش گذاشته و سپس به شرکت اسرائیلی مکاروت واگذار شده است. وضعیت هرچه وخیم تر شده و می شود زیرا نیاز بیشتر می گردد و منابع آب هرچه کمتر. سیاست اسرائیل دائر بر گسترش مستعمرات مقادیر هنگفتی آب را به کولون ها اختصاص می دهد. دیوار جداسازی تبعیض نژادی هم که در فلسطین کشیده چشمه ها و منابع متعددی از آب را غصب کرده است.

هم اکنون هر کولون (مهاجر یهودی) ۶ برابر فرد فلسطینی مصرف آب دارد یعنی فرد فلسطینی در سال ۱۲۰ متر مکعب آب مصرف می کند و هر کولون بین ۵۰۰ تا ۶۰۰ متر مکعب. اما اوضاع در غزه فاجعه بار است. می توان گفت که اسرائیل سفرهء آبهای زیر زمینی را مانند کودکی مرده رها کرده و فلسطینی ها چاره ای ندارند جز آنکه با همین کودک مرده سر کنند.

در ساحل غربی پمپ های آب کولونی ها (مستعمرات) ۳۰ درصد آبهای زیر زمینی را می مکند و ۵۰ درصد آنها هم مستقیماً زیر نظر اسرائیل است یعنی ۸۰ درصد آبهای زیر زمینی تحت کنترل اسرائیل است و تقریباً ۱۵ درصد (یا کمی بیشتر) از آب به فلسطینی ها می رسد بدین معنا که ۲۰۰ هزار مهاجر اسرائیلی معادل ۲ میلیون فلسطینی آب مصرف می کنند. دربارهء تأثیر دیوار بر آب های فلسطین باید گفت بیش از ۲۰ چاه عمیق که برای کشت و زرع مورد استفاده قرار می گرفته با کشیدن دیوار از کنترل فلسطینی ها خارج شده و به علاوه، آب آشامیدنی ۳۰ هزار شهروند فلسطینی هم از همین چاهها بوده است. دیوار تعداد زیادی چشمه را نیز از دسترس فلسطینی ها خارج کرده است.

متأسفانه در مذاکرات بین اسرائیل و تشکیلات خودمختار هیچ خط استراتژیک واحد یا آینده نگری وجود ندارد و حذف مسأله آب هم از مذاکرات در چنین چارچوبی ست. اسرائیل هم از تفرقه ای که بین فلسطینی ها وجود دارد بیشترین سوء استفاده را می کند. (برگرفته از رادیو اوریان WWW.Radioorient.com - ۲۸ اکتبر ۲۰۰۹)

دفاع از مبارزه عادلانه فلسطین از مبارزه برای آزادی - برابری در ایران و در دیگر مناطق جهان جدا نیست.

۱- نک به کتاب «آیا می توان از اسرائیل انتقاد کرد؟» نوشته پاسکال بونیفاس

Est-il permis de critiquer Israël ?
Pascal Boniface, Paris 2003.

۲- این هم بهانه دیگری ست که اسرائیل برای مجبور کردن فلسطینی ها به ترك سرزمین شان مطرح می کند. سازمان های رسمی مدافع حقوق بشر اشغالگر و اشغال شده، جنایکار و قربانی را با يك میزان می سنجند! تا نشان دهند «بی طرف» اند (م).